

ско“. Но Челеби Стратаки ималъ друго мнение за българитѣ и се придържалъ о българизма, дори се „курдисвалъ“, че е българинъ. Само той симпатизиралъ на всичко българско. Савата е билъ повиканъ въ тази къща да бжде съученикъ на сина му Димитраки. Домашниятъ имъ учителъ, Иеромонахъ Теофилъ, имъ преподавалъ граматика и грѣцкитѣ класици. Но нѣмали понятие отъ Аритметика, География, История или отъ нѣщо друго. Савата билъ много посиленъ ученикъ отъ Димитракия, но затова пѣкъ е билъ много ненавижданъ отъ съпругата на Ч. Стратаки „кокона Катинкаки“. Прекаралъ тамъ единъ режимъ на ученикъ и слуга, като винаги е стоялъ „диванъ чипразъ“ (правъ), докато се нахрани господарското семейство на коконата.

Това било презъ 1835 г. Въ Цариградъ пристигналъ и Сѣби (Сава) Раковски съ баща си. Сѣби се настанилъ ученикъ въ Куручешменското велико народно училище. Баща му, сѣщо търговецъ на аби, отивалъ често съ сина си, понѣкога придружаванъ и отъ Гаврила Кръстевичъ, на гости на Челеби Стратакия, на обѣдъ или вечеря. Въ тия срещи Раковски далъ на Доброплодни идеята да се запише ученикъ въ Куручешме. „Абе, казалъ му той веднажъ, защо не се помолимъ на Хаджи Георгия х. Каневъ и ортака му х. Никола Карамалаковъ, да ти помагатъ поне по 20 гроша на месеца и да те доведатъ въ Куручешме, дето можешъ съ 40 гроша да се прехранвашъ, да си купувашъ книжки, защото квартира ще имашъ, а порциитѣ на училищния готвачъ се даватъ по десетъ пари и за петъ пари хлѣбъ ти стига за ядене, щото на день ще ти оставатъ по десетъ пари за книги, а не да седишъ тука, да робувашъ на тѣзи пусти гърци, да земашъ урокъ само отъ единъ учителъ. Дору въ Куручешме, освенъ владиката Самуила, който е директоръ на училището, има още 6 учители: Филалитисъ по математика, латински езикъ и старитѣ грѣцки поети; 2) Контогурисъ по физиката, химията, астрономията и френски езикъ; 3) Евтивулисъ по дълбоката еллина (грѣцкитѣ класикери). Директора ни преподава по философията, риториката и богословието, а останалитѣ учители сѣ преподаватели на по-долнитѣ класове. Припадни прочее съ молба на тѣзи добри хора, хазжръ сега сѣ дошли въ Цариградъ, помоли се и на фабрикаджията Добри и Лазара, които основаватъ въ Сливенъ фабрика за сукна, и азъ се надѣвамъ, че нѣма да ти откажатъ такъвози едно ничтожно количество, че ще те опредѣлятъ въ сѣщия мой класъ. Тамъ има и други българчета отъ Котелъ и други мѣста: